

trebuje več časa za premagovanje težav. **Otrok bi po pogovoru s starši moral postati pogumnejši, kljub zavedanju, da bo moral še marsikaj izboljšati.**

Včasih bo ob besedi "pogovor" nezavedno občutil odpor do staršev, ker ga to spominja na neprijetne dolžnosti, vendar bo **na koncu hvaležen za to, kar ste mu povedali.**

Ko otroke razumemo, prižgemo svetlo luč v njihov način razmišljanja, ki osvetli tisto, kar čutijo, ampak tega ne morejo izraziti.

KAJ NAJ NAREDIM?

Nikoli ne smemo pozabiti, da nekaterih sprememb, ki se dogajajo pri spreminjanju osebnosti naših otrok, ne bomo nikoli razumeli in so preprosto del ustvarjalnega življenja. Nekateri otroci so

plahi in se počutijo manjvredne. Mislijo, da jim nekaj ne bo šlo, še preden sploh poskusijo.

Pa vendar na nek način na koncu objektivno in pogumno izberejo pozitivno možnost v življenju. Razočaranje se spremeni v upanje in egoizem v predanost, strahopetnost se preoblikuje v pogum, veselje premaga bolečino in namesto osamljenosti zavladava ljubezen.

K takemu preoblikovanju veliko pripomorejo starši, ki niso naredili drugega kot preprosto usmerjali svoje otroke; ustvarjalna moč življenja pa je tista, ki je pripomogla k spremembam.

Nek pregovor pravi: »Zdravnik zdravi, narava ozdravi.« Starši lahko tako kot zdravniki zdravijo rane, ozdravi pa jih Stvarnik življenja.

vzgajati

iz: BRUNO FERRERO, *Il Bollettino Salesiano* - rubrika *Kot don Bosko*

 Don Bosko ti govori ...

Uredništvo: Angelo Santi, bivši salezijanski gojenec

PRENESI OSTALE KARTONČKE
www.ilgrandeducatore.com

Prevod: Primož Marinko

KARTONČEK

5

RUMENA

serija
VZGOJA DRUŽINE PREKO DRUŽINE

Priloga revije *Educatori di vita*

ilgrandeducatore@gmail.com

VZGOJITELJ

Moramo se pogovoriti
STEBOJ...

S TEM STAVKOM OBIČAJNO NE DOSEŽEMO NIČESAR. OTROKU SE PRIBLIŽAMO LE S PREVIDNOSTJO IN RAZUMEVANJEM.

»Moramo se pogovoriti ...« pogosto izgovorimo v prepirljivem in očitajočem tonu, kar otroke še bolj oddalji od nas, namesto da bi nas zbližalo.

Običajno **starši želimo otroke razumeti** in da bi to dosegli, **se jim moramo približati.**

Vsi vemo, da na silo ne pridemo nikamor.

Iz salezijanskih publikacij

Neoznačene fotografije in slike so iz Arhiva SDB. Fotografije so naključne in se ne nanašajo na osebe iz besedila.

Ko so starši zaskrbljeni glede svojih otrok in bi radi, da bi ti nekaj spremenili, se običajno pogovarjajo z njimi. Toda kako se na pravilen način pogovoriti s svojim otrokom?

Nasveti ne pomagajo kaj dosti. S tem ne mislim na preproste malenkosti, ki so vedno koristne, ampak na nasvete, ki otrokom pomagajo pri njihovi osebnostni rasti. Še vedno velja stara modrost: »*Nasvet, ki ga dobimo zastonj, je lahko zlata vreden.*« Rešitve, ki jih poiščemo na hitro, ne bodo nikoli postale del otrokove osebnosti.

Otrok mora sam začeti sprejemati pomembne odločitve. Ko to hoče, naredi sam, brez prisile in izgovorov ter brez prelaganja odgovornosti na druge.

Najbolj učinkovito je, da svetujemo z zgledom. V pogovoru morajo starši otrokom predstaviti vse sprejemljive možnosti, v obliki nasveta, kot ribič, ki uporabi različne vrste vab in opazuje, na katero bo prišla riba.

Veliko možnosti se bo otroku zdelo nesprejemljivih, svojo pa bo izbral sam. Tako si bo to zapomnil in še naprej delal tako. Vendar ne smemo pozabiti glavnega – **to, kar starši živijo, verjamejo in so, je vredno več kot nasveti, pogojevanje, ukazovanje in moledovanje.**

Razumevanje se vedno spleča. To pomeni, da z razumevanjem neke otrokove težave pripomoremo k temu, da začne drugače razmišljati.

Arhiv EDV

Vsak pogovor med starši in otroki se mora zaključiti z odločno spodbudo za pogum.

Otrok bi po pogovoru s starši moral postati pogumnejši, kljub zavedanju, da bo moral marsikaj še izboljšati.

midva sva šla čez to ...« **Starši in otroci si niso nasprotniki, temveč zavezniki,** ki skupaj odkrivajo življenje.

Otroka lahko popolnoma razumemo le preko zelo redke lastnosti, ki ji rečemo empatija. Empatija mora biti za starše "poklicna sposobnost".

To pomeni **vživeti se v drugega**, da nas to prevzame, podobno kot se to dogaja pri glasbi. Kot pravijo Kirenaiki - starši prenašajo krivdo otrok nase in se odpovedujejo delu svojega zadovoljstva, da bi otrokom dali še dodaten zgled za svoje življenje.

Pravi empatični odnos pa zmora še več. Staršem omogoči, da dajo svojim otrokom še dodatno pomoč pri premagovanju slabe volje.

Ko so otroci, ki so v težavah, resnično razumljeni, začnejo sprejemati pomoč staršev. Zato se mora vsak pogovor med starši in otroki zaključiti z odločno spodbudo za pogum.

Na preoblikovanje karakterja vpliva še en dejavnik – bolečina. Bolečina je način, preko katerega nam narava sporoča, da je nekaj narobe ali da nekaj delamo na napačen način.

Ne glede na to, koliko si bo prizadeval za to, **človek ne bo spremenil svoje osebnosti drugače, kot preko bolečine.** Nasveti, prepričevanje in zahteve bodo na osebnost vplivali samo v majhni meri.

K sreči se kolo našega življenja vrti in nam enakomerno razporeja bolečino, pogosto kot posledico naših napak. Bolečina je ena najbolj ustvarjalnih sil na svetu.

Kot koristen nasvet lahko služi misel, da **vzgojitelj ne bi smel poskušati otrokom zmanjšati te ustvarjalne bolečine** z obljubami, popuščanjem, pregovarjanjem, darili, **ampak jo le usmerjati** k pozitivnemu. Tako kot voda lahko postane gonilna sila, enako bolečina lahko stalno vpliva na spreminjanje osebnosti.

Ni nujno, da je otrok po dobrem pogovoru zadovoljnejši kot prej. Kljub spodbudi za pogum se lahko zgodi, da po-

Empatija bi morala biti "poklicna sposobnost" staršev.